

מ"ת 20/11/73381 - מדינת ישראל נגד יוסף שركاوي

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 20-11-73381 מדינת ישראל נ' שركاوي(עציר)

בפני כבוד השופט מרים אילני

מדינת ישראל

מבחן

נגד

משיב

החלטה

1. נגד המשיב, בן 23, הוגש כתוב אשום המיחס לו נשיאת נשק, ירי באזרע מגורים, איוםים, הדחה בחקירה ושיבוש הלכי משפט. כתוב האישום מייחס למשיב רק שני אישומים (איושם 11 ואישום 12) מתוך 19 אישומים המיוחסים לשולשה נוספים.
2. על פי המתואר בכתב האישום בין המטלוננט ובין אדם בשם דאוד חושיה (הנאשם ביתר האישומים למעט אישומים 13-16) (להלן: **דאוד**), היה קשר שטיבו אינו ידוע במידוייק ובשלב מסוים המטלוננט ביקש לנתק את הקשר עם דאוד.
3. על רקע האמור, המשיב ודאוד קשו קשר לירוט בעבר ביתה של המטלוננט בכוכנה להפניהם. ביום 10.9.2020 בשעה 00:30 לפנות בוקר הסיע המשיב את דאוד ברכב של אדם נוסף בשם אחמד ג'ית (להלן: **ג'ית**), לאזרע ביתה של המטלוננט כשהוא נושא אקדח ותחמושת ומלווה בבחורים נוספים שזיהותם אינה ידועה. דאוד יצא מהרכב ויראה שתי יריות באוויר בכוכנה להפניהם את המטלוננט. באوتה עת שהו במרפסת הבית שתי בנותיה הקטנות של המטלוננט ולאחר שאחת מהן צרחה מבלה, דאוד קילל אותה והאותה קיללה את דאוד ובתגובה לכך דאוד ירה באקדחו צורר יריות נוספת.
4. למשיב ודאוד נודע כי ג'ית זמן לחקירה. המשיב ודאוד חשו כי ג'ית דיווח למשטרת על האירוע ובמהמשך בכוכנה לשבש את החקירה נפגש המשיב עם ג'ית.
5. בד בבד עם הגשת כתב אישום הוגש בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

התשתית הראיתית הלאורית

6. המשיב חולק על קיומן של ראיות לכואורה הקשורות אליו לאירוע. המשיב מכחיש כי הוא נכון באירוע וטעון שאין לתת משקל להודעותיה של המטלוננט לפיהן היא זהה אותו בזירת האירוע. זאת ממשום שהמטלוננט שנותה את גרסתה שהלכה והתפתחה במהלך החקירה. כך בעוד שבתחילת החקירה טענה המטלוננט כי המשיב נכון באירוע

עמוד 1

בuckבות **זיהוי קולו** על ידי אחת מבנותיה. בהמשך טענה כי ראתה את המשיב בעת האירוע.

7. אכן כפי שטוען המשיב, בחינת חומר החקירה מעלה כי קיימים קשיים בנוגע לגורסתה של המתלוננת. כך בעת שהתקשרה למוקד 100 וסיפרה על האירוע היא תיארה אך ורק כי דוד ירה ולא הזירה כלל את המשיב. בהמשך לכך מתייעוד מצלמות הגוף של השוטרים שהגיעו לזרה עולה כי המתלוננת ספרה תחילת לשוטרים שהיא חושדת שדוד ירה בה וכן שהיא המשיב היה איתם ברכבת. כאשר היא נשאלת מניין לך שהמשיב היה ברכבת היא משיבה שהבת שלה אמרה לה שהיא שומעת את הקול של המשיב שהוא שכן שלה. בהמשך הבית אף אומרת שהמשיב "הוא זה שירה נראה לי" למרות שלפי עובדות כתוב האישום דוד הוא זה שירה.
8. גם בבדיקה הפעולה של השוטר סלאח אימן מיום האירוע מצוין כי המתלוננת זיהתה את הקול של המשיב כמו שצעק בעבר הבית שלה. לא צוין כי המתלוננת טוענת שהיא ראתה את המשיב.
9. המתלוננת זומנה לחקירה לראשונה ביום 21.10.2020 כחודש וחצי לאחר האירוע, וגם אז היא מאשרת כי לא הייתה פנים אלא רק קול וכי היא מכירה את הקול כי המשיב היה שכן שלה.
10. גם בחקירהה ביום 28.10.2020 לאחר שהמתלוננת מספרת (לראשונה) כי באירוע נכח גם ילד בן 15 המכונה אלג'ין, היא שוב מצינית כי היא לא ראתה את הנוכחים אלא רק שמעה אותם.
11. לעומת כל אלה, בהודעתה ביום 1.11.2020 המתלוננת טוענת לראשונה שהיא ראתה את המשיב בעת האירוע ובלשונה: "**ראיתי** את אמיר לדוויה, **יוסף שركאוי** ואת אברاهים חמד ודודז' חושיה" (עמ' 2 ש' 20). כאשר היא נשאלת איך הייתה אותם היא משיבה "**ראיתי אותם אני מכירה אותם**" (שם ש' 25). לגבי מעורבותו של המשיב באירוע צינה המתלוננת "**הוא היה איתם ברכבת הוא לא עשה כלום**" (שם ש' 51). כאשר נשאלת מדוע לא ספרה קודם לכן את הגרסה שהיא מספרת עכשוwi השיבה המתלוננת "**כי פחדתי ואני עדים מפחדת**" (שם ש' 61).
12. בהודעתה ביום 23.11.2020 שוב מספרת המתלוננת כי היא ראתה את המשיב שהוא נגן ברכבת בעת האירוע (ש' 19-20) ואולם כאשר מציגים לה תמונה של המשיב וسؤالים אותה מי זה? היא משיבה "**אני משיבת שזה יוסף שركאוי. אני לא ממש מכירה אותו הבנות שלי מכירות אותו יותר טוב ממוני**" (שם ש' 35).
13. בהודעתה ביום 26.11.2020 כאשר נשאלת האם המתלוננת מדווחת תחילת ספרה שזיהתה את המשיב לפני הקול ולאחר מכן אמרה שראתה אותו, שוב חזרה ואמרה כי היא פחדה ממנו (שם ש' 13), וכאשר נשאלת מדוע למרות שפחדה היא בכל זאת התלוננה עליו ואמרה שהיא מזהה אותו לפני הקול השיבה "**כי פחדתי להגידי שראיתי אותו**" (שם ש' 18).
14. המבקשת טוענת כי יש להבין את הודיעותה של המתלוננת והמעבר בין זיהוי הקול לזיהוי חזותי על רקע הממצב

המסובך שבו היא נתונה שגרם לה ל策מצם תחילת את ההפלה בשל הפחד מהמשיב. הסבר זה מעורר קשיים וכמוهو גרסת המתלוננת בכללותה.

15. עם זאת, לצד גרסת המתלוננת, שכאמור מעוררת קשיים, עומדות הגרסאות של בנות המתלוננת, שיש בהן כדי לחזק את החשדות כלפי המשיב. המשיב טוען כי הבנות זמינו לעדות חדשניים לאחר האירוע כאשר הן חשפו בביתן לgresת האם, لكن אין לתת משקל להודעותיהן. אלא שבחינת הגרסאות של הבנות מעלה כי הבית אנטואם, זאת שרשמה את מספר הרכב בזמן האירוע, איננה מפלילה את המשיב אלא מצינית בהגנותה כי היא מכירה את המשיב אך היא לא ראתה אותו בזמן האירוע (הודעתת אנטואם מיום 26.11.2020 ש' 13). לעומת זאת שתי אחיוותיה כן מספרות שראו את המשיב ודיחו אותו. כך הבית שאל בהודעתה מיום 1.11.2020 (ש' 15). על כך חזרה גם בחקירהה ביום 23.11.2020 וצינה כי ראתה את המשיב (ש' 8) ויזיהה אותו (ש' 17). בהמשך כאשר מוצגת לבת בחקירהה ביום 23.11.2020 כי היא זיהתה את המשיב (ש' 5) ובחרה שנגה ברכב כשיון שאל התמונה של המשיב היא אומרת "זה יוסף שركאוי אני בטוחה, זה אותו בחור שנגה ברכב כשיון בעברנו" (ש' 26). גם בחקירהה ביום 26.11.2020 חזרה שאל ואומרת שהיא זיהתה את המשיב תחילת באמצעות הקול ולאחר מכן ראתה אותו יורד מן הרכב (ש' 5). גם הבית אסראה מספרת בחקירהה ביום 23.11.2020 כי היא זיהתה את המשיב (ש' 5) וכאשר מציגים לה את התמונה שלו היא מזהה אותו (ש' 18).

16. לו אכן פעלת המתלוננת לתייחס גרסאות בינה ובין בנותיה הדעת נותנת כי גם הבית אנטואם שהיא הבית הצעירה יותר, הייתה מצטרפת לgresת אחיוותיה. כפי שראינו רק שתיים מבין שלושת הבנות ספרו בחקירהן כי הן ראו את המשיב בזמן האירוע.

17. זאת ועוד, בחינת גרסתו של המשיב בהודעותיו במשטרה מלמדת כי המשיב שיקר לכואורה לגבי מספר עניינים. כך כאשר נשאל האם דבר עם המתלוננת לאחר האירוע השיב כי לא דבר עם המתלוננת אחרי האירוע ביום 10.9.2020 (הודעה מיום 26.11.2020 ש' 87) למרות שמחקרי התקשרות עולה לכואורה כי המתלוננת התקשרה אליו בשעה 3:09 והוא התקשר אליה פעמיים בשעה 3:11 ביום האירוע. המשיב גם שיקר לכואורה בכל הנוגע לקשר שלו עם ג'ית הבעלים של הרכב שהוא באירוע. מחקרי התקשרות עולה לכואורה כי הוא שוחר עט ג'ית בשעה 00:35 ועד 3:39 בלבד האירוע (כלומר לפני ואחרי האירוע) 14 פעמיים, ואילו המשיב טعن בחקירהו "אני לא דיברתי איתו והוא לא דיבר איתי אני ישנתי באותו לילה" (ש' 121).מן הראיות אף עולה לכואורה כי לאחר האירוע המשיב יצר קשר עם ג'ית בניסיון לשבש את החקירה. בדיון בפניו טען המשיב כי אין בכך כדי ללמד על כך שהוא השתתף באירוע אלא לכל היית הדבר מלמד על כך שהוא ניסה לעזור לחבר. "דוד חבר שלו" כך ציין בא כוחו בדיון אסתמול (עמ' 10 ש' 1 לפרוטוקול הדיון מיום 10.12.2020). אולם בחקירהו טען המשיב כי אין לו כל קשר עם דוד "אין לי קשר עם דוד חושיה הוא ממחנה הפליטים ואני לא בקשר אליו" (ש' 52, ש' 57) ואשר עומת עם האזנת סתר המלמדת לכואורה על כך שהוא דיבר עם דוד ואמר לו שגיית נמצא אצלו, הוא הכחיש ואמר "זה לא אני ואני לא התקשרתי עם דוד אין קשר בינינו" (ש' 63).

18. אף שאין בשקרים של נאים כשלעצמם כדי להיות בסיס להרשעה, יש בהם כדי לחזק את מאגר הראיות בוודאי בשלב זה של ההליך. בנוסף לכך, שיחות הטלפון שביצעו המשיב עם בעל הרכב שזוהה במקום האירוע, כמו גם השיחות שביצעו עימיו בניסיון לשבש את החקירה מוכיחים את החשדות כלפי המשיב. אשר לידייתו של

המשיב אודות הנשך שהbia עימו דאוד למקום האירוע, שבגינה מוחס הירי שביצע לכוארה דאוד גם למשיב, הרי שההגעה יחד ברכב למקום האירוע בשעה 00:3 לפנות בוקר מקימה חשד מספיק לשלב זהה של היל'.

19.指出 כי גם המתלוננת וגם המשיב התייחסו בהודעתיהם לאירוע שקדם לאירוע נשוא כתוב האישום, שבו ס"ע המשיב למתלוננת להגיא לבית חולים. כל צד ביקש להוכיח מכך על העדר מניע להפליל או לפגוע, לפי העניין, הצד الآخر. טענות אלו כמו יתר הטענות לרבות בעניין מהימנות גרסתם של כל המעורבים "יבחנו במסגרת התקין העיקרי".

20. נכון כל האמור שוכנעתי בדבר קיומן של ראיות לכוארה לביצוע העבירות המוחסנות למשיב.

עליה וחלופת מעצר

21. ככל בעבירות נשך קיימת מסוכנות מצדיקה מעצר עד תום ההליכים. במקרים מסוימים למשיב קיימת גם מסוכנות קונקרטית שכן מדובר לכוארה בירוי בשכונות מגורים היכול להוביל לתוצאות קטלניות. בעניינו קיימים גם חשש מפני שיבוש הילכי משפט. עם זאת ידוע על בית המשפט להתחשב במשולש שצלעוטו הם עצמת עילת המעצר - עצמת הראיות - וטיבה של חלופת המעצר (בש"פ 15/6722 ניגם נ' מדינת ישראל (26.10.2015), אשר בין הצלעות קיימת מקבילית כזוות. לנוכח הקשיים בגרסת המתלוננת, ובשים לב לחלקו של המשיב באירוע, לגילו הצער, להעדר עבר פלילי, ולטענותיו בקשר למצבו הרפואי, יש לבחון בחוב האם ניתן להקנות את המஸוכנות באמצעות חלופת מעצר. במיוחד נדון הדבר שעה שכותב האישום כולל 17 אישומים שאינם קשורים כלל למשיב, דבר העול להביא להימשכות ההליך ולמעצרו בשל אישומים שככל לא יוחסו לו. (בש"פ 19/969 אלטורי נ' מדינת ישראל (14.2.2019)).).

22. המשיב הציע בדיון חלופת מעצר בביתו במחנה הפליטים שועפט בפיוקו אימנו או דודתו. מדובר בחלופה הנמצאת בסביבתו הטבעית של המשיב, במקום שבו בוצעו העבירות לכוארה, שם גם מתגוררת המתלוננת וכן שותפי לכוארה לעבירות. בנסיבות אלו, לא מצאתי לנכון לשחרר את המשיב לחלופת המעצר לפני שעניינו יבחן על ידי שירות המבחן שיבחן האם קיימת חלופה רואה על רקע כל נסיבות העשרה והמעשה.

23. המשיב ישאר במעצר עד להחלטה אחרת. שירות המבחן יישתסקיים מעצר בעניינו של המשיב עד ליום 13.1.2021. דיון יתקיים ביום 14.1.2021 בשעה 12:00.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשפ"א, 11 דצמבר 2020 במעמד הצדדים.

עמוד 5

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il